

Ćwiczenia 4 (45 min. 20.03.2020)

Wyznacz złożoność obliczeniową podanych pętli - gdzie n oznacza liczbę danych

i.	<pre>for(int i=0; i<2020; i++) //wykonanie operacji podstawowej;</pre>
ii.	<pre>for(int i=0; i<n; i++) //wykonanie operacji podstawowej;</pre>
iii.	<pre>for(int i=0; i<2019; i++) for(int j=0; j<2020; j++) //wykonanie operacji podstawowej;</pre>
iv.	<pre>for(int i=0; i<2020; i++) for(int j=0; j<n; j++) //wykonanie operacji podstawowej;</pre>
v.	<pre>for(int i=0; i<n; i++) for(int j=0; j<n; j++) //wykonanie operacji podstawowej;</pre>
vi.	<pre>for(int i=0; i<n; i++) for(int j=0; j<i; j++) //wykonanie operacji podstawowej;</pre>
vii.	<pre>for(int i=1; i<=n; i++){ int j=n; while(j>=1){ j= j/2; //wykonanie operacji podstawowej; } }</pre>
viii.	<pre>for(int i=1; i<=n; i++){ int j=n; while(j>=1){ j= j/3; //wykonanie operacji podstawowej; } }</pre>
ix.	<pre>for(int i=1; i<=n*n; i++){ int k=1; int l=1; while(l<n){ k+=2; l+=k; //wykonanie operacji podstawowej; } }</pre>

Rozwiązanie przykład (iii)

Łatwo zauważyć, że w tym przykładzie „operacja podstawowa” zostanie zawsze wykonana **stałą liczbę razy** (2019*2020 razy) nie zależną od ilości danych. Złożoność takiego algorytmu można określić symbolem $\Theta(1)$. W praktyce jednak częściej używa się symbolu $O(1)$ (O duże).

Rozwiązanie przykład (v)

W tym przypadku zewnętrzna pętla `for` zostanie wykonana n razy ($i=1, 2, \dots, n$). Wewnętrzna pętla `while` (przy każdej wartości zmiennej i) również zostanie wykonana n razy - stąd mamy $n * n$ powtórzeń „operacji podstawowej”. Złożoność takiego algorytmu można określić symbolem $\Theta(n^2)$ albo $O(n^2)$.

Rozwiązanie przykład (vii)

W tym przypadku zewnętrzna pętla `for` zostanie wykonana n razy ($i=1, 2, \dots, n$). Wyznaczając ilość powtórzeń pętli `while` przyjmijmy, że $n = 2^k$ (tzn. ilość danych jest potęgą liczby 2). Wtedy pętla `while` przy $k \geq 1$ wykona się dla

$$\begin{aligned}
 j &= 2^k \\
 j &= 2^{k-1} \\
 &\vdots \\
 j &= 2^0 = 1
 \end{aligned}$$

Wykonując pętlę while dla $j = 2^0 = 1$ wartość zmiennej j zmieni i będzie równa 0 - stąd kolejny raz pętla while nie wykona się. Mamy więc $k + 1$ powtórzeń pętli while dla $j = k, k - 1, \dots, 0$.

Uwzględniając zewnętrzną pętlę for mamy $n(k + 1)$ powtórzeń.

Chcąc przedstawić wynik jako funkcję liczby n otrzymamy równanie:

$$n = 2^k$$

a stąd

$$k = \log_2 n.$$

Stąd otrzymujemy $n(k + 1) = n(\log_2 n + 1) = n \log_2 n + n$ powtórzeń.

Uwaga: można pokazać, że dla $n = 2^k, 2^k + 1, 2^k + 2, \dots, 2^{k+1} - 1$ ilość powtórzeń pętli while nie zmieni się i będzie wynosiła $\lfloor \log_2 n \rfloor$.

Podając złożoność algorytmu staramy się możliwie „uproszczyć” funkcję. Podajemy tylko „dominujący” składnik i pomijamy czynniki stałe. Stąd złożoność algorytmu możemy opisać symbolem

$O(n \log_2 n)$ lub nawet $O(n \log n)$ (podstawa logarytmu nie wpływa na złożoność rząd wielkości funkcji).